

УДК 94:327(581)

УЧАСТЬ НІМЕЧЧИНИ У РЕФОРМУВАННІ ПОЛІЦІЇ АФГАНІСТАНУ

МОНАЧЕНКО Г.В.,
здобувач,
кафедра
регіональних систем
та європейської
інтеграції
Дипломатичної
академії України
при МЗС України

У цій статті описується та аналізується реформа сектору безпеки в Афганістані, розглядається роль Німеччини в загальному контексті реформування афганської поліції. Німеччина надає допомогу афганському уряду у створенні поліції, яка поважає верховенство права і користується суспільною довірою. Німецькі поліцейські, які працюють в Афганістані, мають тільки консультативну функцію, а не виконавчий мандат. Переслідуючи ці цілі, Німеччина докладає всіх зусиль, щоб створити афганську поліцію.

Ключові слова: Афганістан, Німеччина, конфлікт, реформа сектора безпеки, Афганська національна поліція.

Безпека держави, суспільства та особистості є однією з найважливіших умов існування та розвитку світової цивілізації. Починаючи з 90-х років минулого століття архітектура міжнародних відносин суттєво ускладнилась. Людство вступило в період змін, які відмічені появою нових викликів: зростанням кількості акторів міжнародних відносин, появою глобальних проблем, загроз (міжнародний тероризм, енергетичні та екологічні проблеми, розповсюдження наркотиків, зростання кількості етнополітичних конфліктів та ін.). Світ став «чутливим» та «крихким». Афганістан на даний момент є однією з основних баз міжнародного тероризму та ісламського екстремізму, а також світовим лідером з виробництва наркотиків. Всі ці проблеми вкрай турбують світову спільноту, тому Реформа сектору безпеки Афганістану є дуже важливим завданням для сил коаліції.

Досить багато літератури присвячено питанню Реформи сектора безпеки, є чисельні установи, які займаються цією проблематикою¹. Незважаючи на велику кількість публікацій РСБ в Афганістані, існує порівняно мало публікацій, в яких безпосередньо розглядається роль Німеччини у РСБ та формуванні афганської поліції. Публікації дають лише часткове уявлення про участь Німеччини у цій важливій справі. Варта уваги робота «Безпека та розвиток у світовому співтоваристві - ліберальна парадигма та державне будівництво Афганістану» Флоріан П. Кюн [1], який, в якій чітко окреслені перспективи. Доповідь Корнеліуса Фріздорфа і Йорга Кремпеля „*Militarisierung statt Bürgernähe: Das Missverhältnis beim Aufbau der afghanischen Polizei*“ [2] є дуже хорошим оглядом розвитку в цьому секторі.

Визначення поняття «Реформа сектору безпеки» (РСБ)

Вперше концепція РСБ була застосована в Східній Європі в 90-ті роки ХХ ст.

Концепція РСБ була розроблена Організацією економічного співробітництва та розвитку та працювала в таких напрямках: політичний розвиток, поставторитарний та постконфліктний напрямки. Вона передбачала створення ефективного, контрольованого та демократичного сектору безпеки, який ґрунтується на верховенстві закону. Концепція «РСБ робить свій внесок у підзвітну, ефективну систему безпеки, що діє в рамках цивільного контролю відповідно до демократичних норм та принципів відмінного управління, прозорості та верховенства закону, діючи відповідно до міжнародних стандартів і дотримуючись прав людини, які можуть бути фактором стабільності, зміцнення демократії та розвитку місцевої та регіональної стабільності» [3, п. 4].

Таким чином РСБ може бути зрозуміла лише як комплексний процес: «Реформа сектору безпеки може бути зрозуміла як спроба поєднати в одному концепті можливості розширення допомоги з метою розвитку в областях пов'язаних з безпекою та виклики новими вимогами донорів розвитку, і, щоб забезпечити їх спільне бачення» [4, с.12].

¹ Це, наприклад, the Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD), the Geneva Centre for the Democratic Control of Armed Forces (DCAF), the Royal United Services Institute for Defence and Security Studies (RUSI), the Center for Strategic and International Studies (CSIS), Centre for International Governance Innovation (CIGI), the International Center for Transitional Justice (ICTJ), die Hessische Stiftung Friedens- und Konfliktforschung (HFSK), die Stiftung Wissenschaft und Politik (SWP), das Düssel-dorfer Institut für Außen- und Sicherheitspolitik (DIAS) und die Bundesakademie für Sicherheitspolitik (BAKS).

Цілі, принципи та основні інструменти РСБ

Єдиної моделі сектору безпеки не існує. Однак, на думку ООН, сектор безпеки зазвичай включає структури, інститути та персонал, відповідальні за адміністративний контроль, забезпечення та нагляд у сфері безпеки. Цей сектор може включати збройні сили, правоохоронні органи, систему виправних установ, розвідувальні служби, а також органи, відповідальні за прикордонний контроль, митну службу та захист населення в надзвичайних ситуаціях. У ряді випадків сюди входять судові органи, відповідальні за розгляд справ за звинуваченням у злочинній поведінці і зловживанні владою. Крім того, сектор безпеки має включати органи управління та контролюючі інстанції і в деяких випадках - неофіційних або традиційних постачальників послуг у галузі безпеки [5, с.8].

Метою РСБ є не тільки створення професійних сил безпеки [6, с.7], а, точніше, створення або поліпшення роботи демократичних інститутів та верховенства закону, управління силами безпеки [7, с. 33]. РСБ ставить метою підвищення рівня та забезпечення підзвітності системи безпеки в інтересах держави та громадян. РСБ спрямована на перетворення інститутів з метою підвищення їх професіоналізму та відповідальності. Вирішення цього завдання є прерогативою національних органів влади, і ця реформа повинна проводитися без дискримінації і в умовах повної поваги до прав людини і дотримання законності.

До загальних принципів РСБ відносять: повага прав людини, сприяння врахуванню гендерних аспектів, принцип прозорості, принцип верховенства закону, принцип належного управління та принцип не робити іншому шкоди (do-no-harm).

Основні інструменти РСБ включають судову, поліцейську та військову реформи, нагляд і контроль за апаратом державної безпеки, роззброєння, демобілізація та часткова інтеграція (*англ.* Disarmament, Demobilisation and Reintegration – DDR) колишніх комбатантів, заохочення прав людини та гендерної рівності і прикордонний контроль. Заходи реалізуються шляхом двосторонніх, багатосторонніх програм або міжнародних місій [8, с.20]. Але сукупність заходів, відповідно до РСБ, не може бути однозначно віднесені до сфери політики безпеки або розвитку.

В цілому, проекти і програми для РСБ різноманітні, бувають різних форм і мають особливості в конкретних країнах.

Особливості РСБ в Афганістані

Ситуація в Афганістані мало передбачувана і тому особливо небезпечна для світової стабільності. Конфлікт в Афганістані несе з собою цілий ряд викликів і загроз регіональної безпеки, так і безпеки усього світу. Найважливішими з таких загроз виступають наступні:

- тероризм і екстремізм, в тому числі ісламський;
- поширення наркотиків.

Криза в Афганістані породила явища, які в даний час зумовлюють основні особливості сучасних міжнародних відносин і мають вирішальний вплив на всю світову систему. Відтепер Афганістан по суті стає в ряд глобальних проблем. Конфлікт в Афганістані є унікальним, оскільки саме в ході нього сформувалися всі ті феномени, які нині представляють собою основні загрози міжнародної безпеки.

Стан в країні:

- кровопролитні заколоти в сусідньому Пакистані, де лідери аль-Каїди і Талібану знайшли притулок;
- корумпована і неефективна адміністрація та бездієвий парламент;
- рівень бідності, голоду, захворювань, неписьменності і гендерної нерівності, які ставлять Афганістан в найнижчу частину рейтингу країн світу;
- економіка та управління багатом в чому залежить від наркоторговців;
- великі запаси зброї, незважаючи на демобілізацію багатьох ополченців;
- етнічна напруженість посилюється конкуренцією за ресурси і владу;
- втручання сусідніх держав, які виступають проти довгострокової присутності США в регіоні;
- слабка підготовка афганської поліції [9,с.23].

Передбачаючи падіння талібів після терактів 11 вересня, Рада Безпеки Організації Об'єднаних Націй (РБ ООН) прийняла резолюцію 1378 (2001) 14 листопада, якою засудила талібів і підтримала «зусилля афганського народу, щоб замінити режим талібів», а також просила держави-члени ООН «забезпечити довгострокову допомогу для соціально-економічного відновлення Афганістану» (UNSC, 2001).

Військова діяльність в Афганістані здійснювалась як у вигляді операції «Нескорена свобода», так і Міжнародними силами сприяння безпеки (ISAF) з мандатом ООН та під командуванням НАТО.

Політичний аспект був спланований міжнародним співтовариством, ООН та деякими афганськими групами у грудні 2001 р. в Бонні. Метою Боннських угод передбачалося «почати процес державного будівництва». Тобто створення Тимчасового органу, а потім скликання надзвичайного засідання Лойя-джирга (пушту *لویه جرگه* «велика рада»), яке повинно було відбутися у 2002 р. Наложало заснувати та легітимізувати Адміністрацію перехідного періоду, яка повинна була діяти до президентських і парламентських виборів у 2004 р.

Одночасно з Боннським процесом та операцією «Нескорена свобода» Велика вісімка країн-донорів вирішила у 2002 р. прийняти підхід «*провідної держави*» до Реформи сектору безпеки. Сектор безпеки був розподілений на п'ять ділянок: Німеччина повинна була стати провідною державою в реформуванні поліції, США – в області військових реформ, Італія – в реформі судової системи, Великобританія – в сфері боротьби з наркоторгівлею та Японія відповідала за роззброєння, демобілізацію та реінтеграцію (РДР) комбатантів. Цей підхід знаменував собою початок, що буде основним пунктом задуманої Заходом «стратегії виходу» з Афганістану через формування афганських сил безпеки.

На початку 2006 року була прийнята Стратегія Національного Розвитку Афганістану. Метою якої стало створення і відповідальне управління безпеки з трьома ключовими завданнями:

- ефективно і прозоре управління;
- повага прав людини;
- економічний і соціальний розвиток [10, с. 61].

Центральні РСБ Програми / Види діяльності:

1) Афганська національна армія (АНА).
2) ВПС Афганістану: 6325 співробітників з 96 літаками станом на грудень 2012 р. Мета 2016 року - збільшити кількість персоналу ВПС до 8000 і літаків до 140.

3) Афганська національна поліція (АНП): кількість співробітників 148536 в грудні 2012 року.

4) Місцева поліція Афганістану (МПА): кількість МПА є 16300 в грудні 2012 року, метою є збільшення кількості до 30000 осіб у 2014р.

5) Афганські сили охорони громадськості (АСОГ): станом на грудень 2012 року, АСОГ склалися з 14000 охоронців.

Основні міжнародні донори:

1) НАТО-АНА Цільовий фонд: підтримує навчання МССБ в ANSF (НАТО, 2009). Багатостороннє фінансування було внесено з боку Австралії,

Болгарії, Чехії, Данії, Естонії, Фінляндії, Німеччини, Італії, Японії, Литви, Люксембургу, Нідерландів, Норвегії, Словенії, Іспанії, Швеції, Швейцарії, Туреччини і Великобританії (НАТО, 2012).

2) The US-Afghan Security Forces Funding : надає найбільш значну двосторонню фінансову підтримку.

3) The Law and Order Trust Fund: з розвитку Організації Об'єднаних Націй підтримує АНП. Серед донорів цього фонду є Канада, Чеська Республіка, Данія, Фінляндія, ЄС, Німеччина, Італія, Японія, Нідерланди, Норвегія, Швейцарія, Великобританія і США (ПРООН, 2012).

4) Устаткування НАТО Програма Пожертвуваль: Члени цієї програми Болгарія, Канада, Чеська Республіка, Естонія, Фінляндія, Франція, Німеччина, Угорщина, Литвою, Люксембургом, Чорногорія, Норвегія, Польща, Словенія, Швейцарія, Туреччина, Великобританія і США.

5) НАТО-Росія Рада (NRC) Гелікоптер обслуговування Цільовий фонд: Заснована в Раді Росія-НАТО у 2011 році (НАТО, 2012) [11].

Для того, щоб здійснити ефективну РСБ потрібні певні умови. Умови були сформульовані в «OECD-DAC Handbook on Security System Reform» (OECD 2007) та доповіді Генерального секретаря ООН «Про роль Організації Об'єднаних Націй у підтримці реформи сектору безпеки» (United Nations Secretary General 2008).

По-перше, забезпечити хоча б мінімальній рівень безпеки.

По-друге, досягти консенсусу з місцевою елітою по структурі, змісту та напрямкам процесу реформ. Інтереси різних етнічних груп, особливо між громадами пуштунів, узбеків, таджиків і хазарійців виключає процес реформ. Конфлікти між різними етнічними групами є давніми і мають історичні, соціальні, релігійні та політичні причини. Діяльність місцевої еліти, включаючи, зокрема воєначальників, племінних вождів та старійшин, повинна розглядатися з точки зору законності, як корупція і хабарництво. Тому мета створення в Афганістані демократичного центрального уряду, ймовірно, буде сприйматися в довгостроковій перспективі більшістю соціальних сил, як загроза своїй автономії [12, с. 6]. Крім того, ситуація в галузі безпеки, рівня якості життя населення та професійної підготовки є структурною проблемою, яка підриває довіру населення до центрального уряду і його інститутів [13, с. 190].

По-третє, рівень інституційного та людського потенціалу. Тривала війна в Афганістані, прихід

до влади талібів змусили багато людей, які мали академічну підготовку, емігрувати з Афганістану, а також багато освічених людей було знищено. На сьогоднішній день, у зв'язку з поганими умовами життя міграція людей триває. Високий рівень не писемності, більше 70% людей старше 15 років (за даними ЦРУ США, 2013), що має значний вплив, особливо у судовій системі, адміністрації та секторі безпеки.

По-четверте, ступінь координації та співробітництва в інтересах і стратегій країн-донорів. На початку місії в Афганістані міжнародним співтовариством, особливо Сполученими Штатами, була запропонована двосидне стратегія: а) Аль-Каїда і Талібан повинні бути розбиті; б) суспільство в Афганістані має бути реформовано шляхом створення постійних і ефективних зразкових державних структур з нуля [14, с.61].

У 2005 р. одна з «флагманських» програм з РСБ-та, яка була спрямована на роззброєння, демобілізацію і реінтеграцію (РДР) десятків тисяч комбатантів і називалася *Афганська програма нових починань* (АПНП), була голосно проголошена міжнародним співтовариством як успішна. Хоча спочатку планувалося охопити 140 тис. комбатантів, цифра ця була знижена спочатку до 40 тис., а потім до 10 тис.

Важливо, що АПНП стосувалася демобілізації тільки так званих офіційних підрозділів афганської армії, тобто тих ополчень Північного альянсу, які в кінці 2001 р. опинилися під командуванням одного з лідерів Північного альянсу, Мохаммада Фахіма, який очолив підрозділи, що були залишені відступаючим «Талібаном». Як така АПНП нічого не зробила для вирішення більш серйозної проблеми «неофіційних» ополчень, що належать польовим командирам, що контролюють сільську місцевість. Вони стали називатися «незаконні збройні угруповання», і за деякими оцінками в 2005 р. по всій країні налічувалося близько 1800 таких груп. Хоча *Програма розформування незаконних озброєних груп* (РНВГ) була поставлена на обговорення ООН в 2005 р, фактично ні НАТО, ні коаліція не мали політичної волі вжити здійснення такої програми, тому що ополчення мали зв'язки з польовими командирами, які - після 2001 – вступили в союз з коаліцією. Дійсно, багато з цих особистостей були тепер в уряді чи збиралися обиратися в члени парламенту в 2005 р.

Серйозно критикувався і етнічний дисбаланс Афганської національної армії, яка залишається в

основному таджицькою і знаходиться під командуванням генералів Північного альянсу.

Тим часом реформа судової системи була дуже слабка. Крім того, що вона не виконувалася за графіком, їй заважали ті лідери, які самі мали схильність до фундаменталізму і чий послужний список був вкрай неоднозначним. Наприклад, Абдур Рашид Сайаф, як вважають, володів неправомірним тасмним впливом, в результаті якого мулла Шахрані був призначений в 2002 р. головою Верховного суду (і швидко відновив ненависну релігійну поліцію). В цілому, рішення Заходу надати підтримку польовим командирам, яких, як вважають багато, слід було б віддати під суд за скоєні ними раніше правопорушення, мало вкрай негативні наслідки для проекту державного будівництва в Афганістані після подій 9/11.

У своїй оцінці державного будівництва в Афганістані на місцевому рівні Сара Лістер приходить до наступного висновку:

«Роззброєння, реформа поліції і судової системи та пильна увага до якості призначень на високі пости - все це заходи, які сприяли б змінам в «правилах гри» в Афганістані та замінили б систему, засновану на неформальному заступництві, більш деперсоналізованим, формальним і раціональним здійсненням владних повноважень через державу. А нехтування цими заходами в критичний період дало можливість особам, які захопили владу на місцях, і надалі використовувати державу як інструмент своєї влади, надаючи протидію спробам створити нові структури і ввести формальні правила або використовувати їх у своїх цілях» [15].

Розвиток Афганської національної поліції

Афганська національна поліція є основною поліцейською силою в Афганістані, яка виступає у якості одного правозахисного органу по всій країні. Знаходиться під контролем МВС Афганістану. Налічує 160000 співробітників станом на кінець 2014 року.

Проблеми афганської поліції:

- слабкий організаційний потенціал МВС;
- відсутність базової освіти співробітників поліції;
- відсутній дохід афганського уряду для фінансування поліції;
- нестабільна обстановка: робота поліції, ризикуючи життям;
- корупція;
- слабка і не по всій країні судова система [16].

Виходячи з цих проблем був розроблений та прийнятий Указ Президента «Щодо поліпшення ефективності поліцейської служби» від 07.04.2003 та розпочата реформа АНП.

Для нового формування поліції були визначені цілі:

- реорганізація поліції, зі зворотним зв'язком по основних завданнях, організаційної реформи;
- заробітна плата, формування нового портфеля професійних поліцейських;
- реструктуризація відповідних підрозділів МВС;
- реконструкція зруйнованих будівель та їх обладнання;
- розширення структури поліції у всіх частинах країни і створення загальнонаціональної служби поліції;
- забезпечення дотримання етики поліції, бути пов'язаною з конституцією держави і змінити образ міліції серед громадськості;
- дотримання державної монополії на владу та авторитету влади по всій країні. [17, с. 36].

За період 2010 -2015 рр. дії Національної стратегії поліції Афганістану було створено Міністерство внутрішніх справ, яке має сприяти поліпшенню підготовки освіти і лідерських якостей та боротьби з корупцією.

Роль Німеччини в загальному контексті реформи поліції в Афганістані

Тісна співпраця між Афганістаном і Німеччиною у поліцейському секторі продовжувалася до 1979 р. Численні співробітники афганської поліції проходили навчання в 50-х та 60-х роках у ФРН. До кінця 70-х років Німеччина надала майже 360 млн DM для розвитку співпраці у поліцейському секторі. Підготовка поліції зарекомендувала себе в якості наріжного каменю німецько-афганського співробітництва в цілях розвитку [18, с. 17]. Ця традиція сьогодні триває, а Німеччина, починаючи з 2002 року, підтримує в рамках РСБ афганський перехідний уряд у відновленні конституційних основ та багатонаціональної професійної поліції.

Таким чином, німецькі завдання в цьому напрямку:

- будівництво навчальних центрів та академій;
- навчання та наставництво афганських поліцейських інструкторів;
- наставництво національного та місцевого управління освіти;
- розробка на національному рівні єдиної навчальної програми;

- навчання технічного персоналу освітніх закладів.

Поліпшення інфраструктури афганських поліцейських сил. (Поліція, поліцейські ділянки і контрольно-пропускні пункти). Відповідні та прозорі внески для афганської поліції. Програми базової освіти і грамотності для афганської поліції [19].

У березні 2002 року було створено німецький координаційний офіс (German Coordination Office). У тому ж році, розпочала роботу німецька поліцейська програма *das deutsche Polizeiprogramm* (German Police Project Office, пізніше перейменована на *in German Police Project Team – GPPT*), в рамках якої у серпні 2002 року почали підготовку 1500 офіцерів та 500 унтер-офіцерів в поліцейській академії м. Кабул (*Afghan National Police Academy – ANPA*).

ANPA вважається серцем підготовки поліцейських, вона може вмістити до 2100 офіцерів та унтер-офіцерів. Допомогу на себе взяло Федеральне агентство з технічної допомоги *der Bundesanstalt Technisches Hilfswerk (THW)*² та Федеральна поліцейська академія в Любеку (*Bundespolizeiakademie in Lübeck*).

З 2002 року Німеччина також допомагає в складі Поліцейської місії в Афганістані від ЄС (*European Union Police Mission in Afghanistan (EUPOL)*)³.

В рамках EUPOL Німеччина працює в таких напрямках:

- навчання керівного складу афганської поліції;
- подальший розвиток структур управління судової поліції;
- поліпшення співпраці між поліцією та прокуратурою;
- питання професійної етики;
- допомога з обладнанням (захисне обладнання для ОМОНу);
- боротьба з корупцією.

Німецька поліція в GPPT та в місії EUPOL має тільки дорадчий, а не виконавчий мандат [20]

Ядром двостороннього проекту GPPT є Програма побудови інфраструктури, в рамках якої були побудовані приміщення для навчання, як для поліцейських навчальних центрів (Мазаре-Шаріф, Кундуз, Файзабад), поліцейських академій та поліції, так і для поліцейських штаб-квартир та станцій. В цілому Німеччина побудувала близько 2000

навчальних центрів. Німеччина підтримує афганський уряд у фінансуванні зарплат для поліції в країні на 30 млн євро в рік (майже 5% від загальної суми). Ця міра є важливим внеском у боротьбу з корупцією. Таким чином, Німеччина є четвертим найбільшим донором зі США, Японією та ЄС. У період 2002-2012 рр., Німеччина вклала приблизно 377 млн євро в реформування поліцейських сил та бере участь як частина GPPT, EUPOL та NTM-A у реформуванні поліції. США мають значну перевагу в галузі підготовки АНП і де-факто також найбільший вплив. Таким чином, роль Німеччини та EUPOL зведені до мінімуму [21].

Висновки

Більш ніж за 20 років миротворці з Німеччини («блакитні каски») брали участь у міжнародних місіях ООН: в Афганістані, Косово, Лівані, в Судані і Південному Судані. Сьогодні Афганістан є головним пріоритетом Німеччини в міжнародних миротворчих місіях і зобов'язань державного будівництва. Орієнтиром для німецького курсу дій є *комплексний підхід* у галузі безпеки, економічної допомоги і соціального розвитку.

Важливо відзначити, що німецька філософія мережевої безпеки складається з управління, стабілізації та безпеки, яка в ідеалі повинна завжди бути вбудована в багатонаціональні зусилля. Німецька національна позиція можливого внеску у вирішення конфлікту в Афганістані завжди буде обговорюватися в рамках міжнародних організацій та національних внесків. Тим не менш, вклад Німеччини буде залежати від його власних інтересів, можливостей, і конституційних принципів. Одним з пріоритетних напрямків є участь Німеччини у розвитку афганської поліції. З самого початку, Німеччина намагалася через проекти GPPT та EUPOL домогтися стабільної, професійної АНП як політичного актора. ФРН впроваджувала різноманітні проекти та виділяла фінансування. У той час як Німеччина прагнула побудувати і навчити АНП за якісними критеріями, але її підхід розходився з американським, який в свою чергу орієнтувався більше на кількісні показники. Ні міжнародне співтовариство, ні Німеччина не змогли до кінця впровадити поліцейську програму DDR. Ця невдача, яка і сьогодні негативно впливає на роботу АНП, а також на концепцію РСБ. Координаційні процеси заважають впроваджувати комплексно концепцію РСБ та центральне питання в реалізації РСБ у галузі безпеки – це початкові умови. Мінімальний рівень безпеки, як і раніше відсутній, про-

² Режим доступу до ресурсу: http://www.thw.de/DE/THW/thw_node.html;jsessionid=2F198C7DBF2695B1BF8E4316D0440215.1_cid293

³ Режим доступу до ресурсу: <http://www.eupol-afg.eu/>

довжується домінування Міністерства оборони США (принцип кількості, а не якості), не вдалося домовитися з плеємними структурами, які працюють протягом століть.

Умови виходу з кризового становища Афганістану:

- Афганістан може бути стабільним і безпечним, тільки якщо він добре інтегрований в своєму регіоні, як економічно, так і політично. Досягнення цієї мети вимагає постійних зусиль по деескалації і зрештою вирішення багаторічних конфліктів країни з Пакистаном з приводу відносин з Індією, міжжетнічні проблеми.

- Жодна з проблем не може бути ефективно вирішена без стійкого економічного зростання. На додаток до безпеки також вимагає великих інвестицій в інфраструктуру, управління та судову систему.

- Економічне зростання також вимагає проводити політику ліквідації наркотиків. Ліквідація наркотиків ведеться більше десяти років, знищуються посіви, впроваджуються нові аграрні програми. Іноземні донори повинні надавати підтримку довгостроковому плану афганського уряду, а не нав'язувати свої власні програми.

- Стабільний і безпечний Афганістан вимагає законного і дієздатного уряду. Щоб гарантувати, що міжнародна допомога виконує цю мету, Сполучені Штати та союзники - Німеччина і Японія, мають забезпечити багаторічні зобов'язання з надання допомоги і збільшення кількості каналів допомоги шляхом державного бюджету на механізми, такі як Афганістан Трастовий фонд з реконструкції, Фонд Закон і порядок цільового для Афганістану, і по боротьбі з наркотиками Цільовий фонд для Афганістану.

ПОСИЛАННЯ:

1. Kühn, Florian P. (2010): Sicherheit und Entwicklung in der Weltgesellschaft. Liberales Paradigma und Statebuilding in Afghanistan. Wiesbaden. – S.385
2. Friesendorf, Cornelius; Krempel, Jörg (2010): Militarisierung statt Bürgernähe. Das Missverhältnis beim Aufbau der afghanischen Polizei. Frankfurt am Main, 2010(HSFK-Report. 9/2010)
3. Council of the European Union 2005a: 4
4. Bundesministerium der Finanzen (2013): Bundeshaushalt 2013. Berlin. Berlin - Режим доступу: <http://www.bundeshaushalt-info.de/startseite/#/2013/soll/ausgaben/einzelplan/050268779.html>, zuletzt geprüft am 01.05.2015.
5. Steffen Eckhard(2014): Zwischen Ertüchtigung und Wertewandel. Internationale Trends und Erfahrungen bei der Unterstützung von Sicherheitssektorreform. November 2014, Berlin: Friedrich- Ebert –Stiftung
6. Heiduk, Felix (2009): Stand und Perspektiven der Sicherheitssektorreformen in Südostasien. Indonesien, Thailand und die Philippinen im Vergleich. Berlin
7. Poulet, Wolf(2005): Reformen des Sicherheitssektors als Voraussetzung für Internationale Entwicklungszusammenarbeit. In: Michael Brzoska et al (Hg.): Sicherheit und Frieden. Sicherheitssektorreform, 3/ 2005. Hamburg. S. 138–143.
8. Heinemann-Grüder, Andreas (2011): Reformen im Sicherheitssektor. Bundeszentrale für politische Bildung. Berlin.
9. Walter Pincus, "Growing Threat Seen In Afghan Insurgency: Defense Intelligence Agency Chief Cites Surging Violence in Homeland," *Washington Post*, March 1, 2006.
10. Poulet, Wolf (2005): Reformen des Sicherheitssektors als Voraussetzung für Internationale Entwicklungszusammenarbeit.
11. Security Sector Reform. SSR Country Snapshot: Afghanistan Berlin - Режим доступу: <http://www.ssrresourcecentre.org/countries/afghanistan/>
12. Heiduk, Felix (2009): Stand und Perspektiven der Sicherheitssektorreformen in Südostasien. Indonesien, Thailand und die Philippinen im Vergleich. Berlin
13. Gauster, Markus (2006): Konflikttransformation und Staatsbildung in Afghanistan. In: Walter Feichtinger und Predrag Jureković (Hg.): Internationales Konfliktmanagement im Fokus. Kosovo, Moldova und Afghanistan im kritischen Vergleich. Baden-Baden. S. 187–238.
14. Brzoska, Michael; Ehrhart, Hans-Georg (2009): Kriegsbeendigung in Afghanistan? Konsequenzen für das deutsche Engagement. In: Jochen Hippler (Hg.): Friedensgutachten 2009. Münster. S. 60–72.
15. Rotmann, Philipp (2012): Sicherheitssektorreform und die Vereinten Nationen: Erfahrungen und Chancen für deutsches Engagement. Berlin.
16. Auswärtiges Amt; Bundesministerium Innern (2015): Deutsches Engagement beim Polizeiaufbau in Afghanistan. Berlin
17. Schetter, Conrad J. (2010): Kleine Geschichte Afghanistans. 3. Aufl. München.
18. Steffen Eckhard(2014): Zwischen Ertüchtigung und Wertewandel. Internationale Trends und Erfahrungen bei der Unterstützung von Sicherheitssektorreform. November 2014, Berlin: Friedrich- Ebert –Stiftung.

19. Auswärtiges Amt; Bundesministerium Innern (2012): Deutsches Engagement beim Polizeiaufbau in Afghanistan. Berlin. - Режим доступу: http://www.protokoll-inland.de/SharedDocs/Downloads/DE/Themen/Sicherheit/Afghanistan/polizeiaufbau.pdf?__blob=publicationFile

20. Polizeispiegel – Zeitschrift der Deutschen Polizeigewerkschaft im DBB 2012, S. 7

21. Bundesministerium der Finanzen (2013): Bundeshaushalt 2013. Berlin - Режим доступу: <http://www.bundeshaushalt-info.de/startseite/#/2013/soll/ausgaben/einzelplan/050268779.html>, zuletzt geprüft am 01.05.2015.

Monachenko G.V. The participation of Germany in the reform of the Afghan police / Diplomatic Academy of Ukraine the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine

This article describes and analyses security sector reform (SSR) in Afghanistan. The paper then examines the role of Germany in the overall context of police reform in Afghanistan. Germany is assisting the Afghan Government in building up a civilian police force that respects the rule of law and enjoys public confidence. The German police officers working in Afghanistan only have an advisory function and no executive mandate. In pursuing these goals, Germany is working hard to create a civilian Afghan police force.

Keywords: Afghanistan, Germany, Conflict, Security Sector Reform, Afghan National Police.

Моначенко Г.В. Участие Германии в реформировании полиции Афганистана / Дипломатическая академия Украины при МИД Украины

В этой статье описывается и анализируется реформа сектора безопасности в Афганистане, рассматривается роль Германии в общем контексте реформирования афганской полиции. Германия оказывает помощь афганскому правительству в создании полиции, которая уважает верховенство права и пользуется общественным доверием. Немецкие полицейские, работающие в Афганистане, имеют только консультативную функцию, а не исполнительный мандат. Преследуя эти цели, Германия прилагает все усилия, чтобы создать афганскую полицию.

Ключевые слова: Афганистан, Германия, конфликт, Реформа сектора безопасности, Афганская национальная полиция.

Стаття надійшла до редакції: 15.09.2016

Рекомендовано до друку: 22.12.2016